

Benoît Clerc

PRINCE COMPLEET

HET VERHAAL VAN DE 684 SONGS

W BOOKS

DE EERSTE NOTEN VAN THE KID UIT MINNEAPOLIS

Aan het eind van de jaren '50 zijn de straten van Minneapolis net een ansichtkaart, een perfect voorbeeld van het glorieuze naoorlogse Amerika. In deze stad, in het noordoosten van de staat Minnesota, worden moderne gebouwen nog afgewisseld met architectuur in Tudorstijl, totdat het stadsvernieuwingsproject van 1961 ervoor zorgt dat bijna de helft van de historische gebouwen uit het straatbeeld verdwijnt.

Neonreclames verlichten de winkels, maar achter dit typerende landschap van de 'American Dream' schuilt een realiteit die veel complexer is. Er heerst een grote ongelijkheid tussen zwart en blank in Minneapolis en sommige minderheden zijn vaak het doelwit van de politie. Jazzclubs waar Afro-Amerikanen kunnen optreden zijn zeldzaam en je moet het eerder in de sociale centra uptown zoeken om te kunnen swingen op de muziek van het Prince Rogers Trio, aangevoerd door John Lewis Nelson. Deze talentvolle pianist trouwde in 1938 met Vivian Howard en ze kregen vier kinderen: Sharon, Lorna, Norrine en John R. Mais. Naast zijn baan als pianist werkt hij als metaalgieter bij Honeywell, een bedrijf dat gespecialiseerd is in verwarmingssystemen. In 1956 verlaat de musicus plotsklaps de echtelijke woning, omdat hij helemaal voor de muziek wil gaan. Tijdens een concert van zijn groep in het Phyllis Wheatley House, een sociaal centrum dat Afro-Amerikaanse families opvangt die in Noord-Minneapolis zijn gevestigd, maakt John kennis met Mattie Della Shaw, die ook net gescheiden is van haar eerste man, Alfred Jackson Sr. Deze knappe vrouw, die daarna af en toe in de groep zingt, heeft ook een kind, Alfred Jackson Jr. Hun relatie, die eerst vriendschappelijk was en later professioneel werd, groeit al snel uit tot een romance en op 31 augustus 1957 trouwt de pianist met de zangeres.

De komst van Skipper

Op 7 juni 1958 wordt het eerste kind van het paar geboren, Prince Rogers Nelson. Zijn naam komt van de artiestennaam van zijn vader: Prince Rogers. Om ze uit elkaar te houden krijgt het jongetje al gauw de bijnaam Skipper. Prince groeit op in de ouderlijke woning in Minneapolis, op 915 Logan Avenue, met zijn zusje Tyka, die in 1960 wordt geboren, en met een zonnige en vrolijke moeder die leeft voor haar kinderen. John is van zijn kant wat stiller, bijna zwijgend, en hij is vaker afwezig dan dat hij de rol van mentor voor zijn zoon op zich neemt. Als hij in 1965 zijn vrouw en twee kinderen verlaat, stort Prince zich in de muziek en componeert zijn eerste nummer, op de piano die zijn vader heeft achtergelaten in de woonkamer: 'Funk Machine'. Eerder mocht hij nooit aan het instrument komen en de jonge muzikant moest iedere dag wachten tot zijn vader was vertrokken om de melodieën van zijn favoriete tv-serie na te spelen, die hij zichzelf had aangeleerd: *The Man From U.N.C.L.E.* en *Batman*. Gepassioneerd van sport en muziek is Prince nu de man in huis en hij zorgt voor zijn zusje, waar hij een hele nauwe band mee heeft. Als Mattie enkele jaren later voor de derde keer trouwt, met een zekere Hayward Baker, worden de relaties binnen het gezin er niet beter op. "Ik heb hem vanaf het begin gehaat (...)", zal de zanger jaren later toegeven. "Hij overlaadde ons met cadeautjes, in plaats van bij ons te komen zitten om met ons te praten en aanwezig te zijn. Daarom heb ik een zekere wrok tegen hem ontwikkeld en ik bleef hem alleen maar verwijten maken, in plaats van hem te zeggen wat ik echt nodig had. Dat was fout en heeft niet echt bijgedragen aan onze goede verstandhouding."¹

DE VEROVERING VAN MTV

1982

De *Controversy Tour* eindigt op 14 maart 1982 in het Riverfront Coliseum van Cincinnati. Net terug in Minneapolis stort Prince zich weer op zijn project met The Hookers, een vrouwengroep die hij al een jaar probeert op te richten. Hij haalt onmiddellijk de nummers tevoorschijn die hij hier al voor opgenomen heeft ('Wet Dream', 'Drive Me Wild' en 'Make-Up') en neemt ook 'Nasty Girl', 'Bite The Beat', 'He's So Dull' en het geweldige 'If A Girl Answers (Don't Hang Up)' op. De jonge Denise Katrina Matthews, die voor de gelegenheid Vanity wordt genoemd, is bij de band gekomen, naast Brenda Bennett en Susan Moonsie. Het trio is nu compleet en het gelijknamige album van de groep, die nu Vanity 6 heet, komt uit op 11 augustus 1982. Prince is heel druk met deze nieuwe uitdaging, maar werkt tegelijkertijd ook aan de productie van zijn nieuwe album en reist heen en weer tussen zijn home studio in de Kiowa Trail en de Sunset Sound-studio in Los Angeles. Ter plekke heeft hij een talentvolle en betrouwbare partner gevonden, in de persoon van Peggy McCreary, met wie hij al eerder heeft samengewerkt voor *Controversy*. Prince is in 1982 productiever dan ooit. De artiest is echt een onvermoeibare workaholic en ook zijn nieuwe geluidstechnicus moet het ontgelden. "Het was een slopende periode", geeft Peggy later toe. "Ik had in mijn hele leven nog nooit zolang en zo hard gewerkt, voor wie dan ook."⁶¹ Tijdens de dagelijkse opnames met Prince weet Peggy niet of ze aan het tweede album van The Time werkt, aan dat van Vanity 6 of aan de toekomstige plaat van haar klant! De beatbox Linn LM-1 is nu alom aanwezig en is het perfecte instrument om aan de eisen van Prince te voldoen, die nu geen informatie meer naar een drummer hoeft door te geven en tijd wint omdat hij zelf de drumstokjes niet meer hoeft te hanteren. Of hij nu in de Kiowa

Trail of in de Sunset Sound-studio werkt, Prince wijkt niet af van zijn zelfopgelegde discipline: de nummers moeten in één dag af, zodat hij snel kan overschakelen naar het volgende idee.

Een breder publiek

Van het grote aantal nummers dat in die periode wordt opgenomen, zijn er elf die op 1999 mogen verschijnen. Hieronder de singles '1999' en 'Little Red Corvette', die perfect zijn voor de radio en enkele maanden later helemaal grijs gedraaid worden. Matt Fink licht toe: "Ik denk dat hij een breder publiek probeerde te bereiken, zonder zijn filosofie te verloochenen of op zijn ideeën in te boeten. In zekere zin probeerde hij muziek te maken die het oor streelt, vooral voor de mensen die graag naar de radio luisteren (...)."⁶² Als het album in augustus 1982 klaar is, eist Prince dat het als dubbelalbum verschijnt. "Ik was niet van plan een dubbelalbum te maken, maar ik kon niet ophouden met schrijven en ik ben niet goed in liedjes selecteren."⁵⁸ Warner Bros. Records zag dit eerst niet zo zitten, want de verkoopprijs zou hoger komen te liggen en dit konden jongelui met weinig geld niet betalen, maar uiteindelijk accepteren ze het toch. Het moet gezegd dat de platenmaatschappij, na het beluisteren van de demo's, het potentieel ervan goed aanvoelde. Ook al durft niemand hem te zeggen dat hij wijzer is geworden, het is een feit dat de behandelde thema's afwisselender zijn dan in het verleden. Seks is nog steeds heel belangrijk in de teksten ('Lady Cab Driver', 'Automatic'), maar de vrouwen zijn vaak sterke persoonlijkheden met een machtspositie, zoals de zangeressen van Vanity 6, die ondanks hun luchtige outfits nooit door Prince als lustobject worden neergezet.

Fans die een glimp van hun idool hopen op te vangen tijdens de première van *Under The Cherry Moon* in Sheridan, 3 juli 1986.

evenals de Britse actrice Kristin Scott Thomas, die een indrukwekkende auditie doet. Zij zal in de plaats komen van Madonna, die eigenlijk de eerste keuze van Prince was voor de rol van Mary Sharon. Jerome Benton, een oud lid van The Time en trouwe vriend van de zanger, zal Tricky spelen, de gabber van Christopher Tracy. Mary Lambert, die nogal nonchalant overkomt en zich niet erg in het project verdiept, wordt al snel door Prince aan de kant geschoven en hij neemt zelf de rol van regisseur over, waar hij zich overigens vrij goed vanaf brengt.

***Under The Cherry Moon*, een commerciële flop**

Het jaar 1986 begint goed voor onze zanger, want zijn single 'Kiss' staat op 2 februari bovenaan de *Billboard Hot 100*, en het album *Parade* stevent recht op platina af – als er minstens één miljoen exemplaren van een album worden verkocht –, een onderscheiding die hij op 3 juni 1986 uit handen van de 'Recording Industry Association of America' ontvangt. De film *Under The Cherry Moon*, die op 2 juli in de bioscopen verschijnt, krijgt daarentegen geen enthousiast ontvangst. De recensies zijn vreselijk en de kaartverkoop is rampzalig: de film is zowel een artistieke als een commerciële flop en Prince

wordt gedwongen zijn tourneeplannen door Amerika in de ijskast te zetten. Voor de meest fanatieke fans geeft hij hier en daar enkele concerten en Madison Square Garden in New York is zelfs een paar keer uitverkocht. Prince gaat liever een *Parade Tour* doen voor zijn Europese fans, tussen 12 en 31 augustus. Hier komen begin september ook nog vier concerten in Japan bij.

Het einde van The Revolution

Als Prince aan zijn Europese tournee begint vult hij zijn backing-band aan met wat extra musici. Eric Leeds en Matt 'Atlanta Bliss' Blistan, respectievelijk saxofonist en trompettist, gaan een aantal stukken spelen die normaliter door Doctor Fink op de synthesizer werden gespeeld. Miko Weaver, de gitarist van de Sheila E. band, neemt voor bepaalde stukken de gitaar van Prince over, zodat deze zich op de theatrale uitvoering kan richten, terwijl Jerome Benton en twee veiligheidsagenten van de *Purple Rain Tour*, Wally Safford en Greg Brooks, een trio vormen die dansen en zingen, met af en toe ook een meezingende Susannah Melvoin. Wendy Melvoin en Lisa Coleman zijn niet zo blij met deze veranderingen in de

Eric Leeds en in de lucht springende Prince op het podium van de Wembley Arena in Londen, augustus 1986.

De gitaristen van The Revolution, Wendy Melvoin en Miko Weaver, op het podium van de Vorst Nationaal in Brussel, 27 augustus 1986.

groep en als ze tijdens de tournee op 5 september 1986 in het land van de rijzende zon aankomen is de sfeer om te snijden. Op 6 september in Osaka neemt Sheila E. de plaats in van Bobby Z. voor de soundchecks en twee dagen later, op het podium van het Yokohama-stadion, breekt Prince van woede twee van zijn Cloud-gitaren, het embleem van de *Purple Rain*-periode. "Ik keek naar Lisa, toen naar Bobby en hij keek terug en zei: 'dit is het, het is gedaan'"³⁵, vertelt Wendy Melvoin. Na hun terugkeer uit Japan laat Prince Wendy en Lisa gaan om op eigen benen te staan en laat hij Bobby Z. weten dat Sheila E. zijn plaats inneemt achter de drums. Het is zo'n zootje dat ook Brown Mark besluit het avontuur te verlaten, net als Jerome Benton. Alleen Doctor Fink behoudt zijn plek in de band. Op 17 oktober 1986 laat Prince via een officieel persbericht weten dat hij The Revolution opheft. Melvoin vertelt hier later over: "Het was een rotperiode, maar het had van mij best nog wat langer mogen duren. Hij (Prince) was net een kolibrie, die van de ene bloem naar de andere vliegt om zoveel mogelijk nectar te bemachtigen. Wij waren een van de vele bloemen voor hem en hij was klaar met ons."³⁵

VOOR ECHE PRINCE-FANS

Tussen 26 december 1985 en 12 januari 1986 neemt Prince een album op in de Sunset Sound met een tijdelijke groep die hij The Flesh noemt. Er worden zo'n twintig nummers opgenomen met Lisa Coleman (synthesizer), Wendy Melvoin (gitaar), Eric Leeds (saxofoon), Jonathan Melvoin (percussie), Sheila E. (drum) en haar gitarist Levi Seacer Jr. Het project wordt helaas afgeblazen en het album, dat al klaar was, wordt nooit uitgebracht.

1994

Terug in 1988 met Cat Glover, de iconische danseres van de *Lovesexy Tour*.

SUPERFUNKYCALIFRAGISEXY

Prince / 5'55

Muzikanten: Prince: zang, rap, elektrische gitaar, bas, drums, programmeren, percussie, Fairlight CMI, synthesizers, achtergrondzang / **Opname:** Galpin Boulevard Home Studio, Chanhassen: januari 1987 / Washington Avenue Warehouse, Edina: januari 1987 / **Techniek:** Producer: Prince / Geluidtechnicus: Susan Rogers

Prince leent het beroemde 'Supercalifragilisticexpialidocious' van Julie Andrews, een woord dat ze in de film *Mary Poppins* gebruikt om grote blijdschap te uiten en maakt er het geweldige 'Supercalifragilisticexpialidocious' van, dat een perfecte single zou

zijn geweest als het *Black Album* gewoon in 1987 was uitgekomen. Het wordt tijdens de *Lovesexy Tour* in 1988 en 1989 gespeeld en komt direct achter *Controversy* aan. Een video van deze live-versie, met Prince op een stoel die zich iedere avond door Cat Glover laat vastbinden, is beschikbaar op de VHS-cassette *Lovesexy Live 2*, die in 1988 door Granada International Ltd. is uitgegeven. Een kostbare, nooit op DVD uitgekomen video van het laatste concert van Prince tijdens deze historische tournee door Europa.

Eric Leeds zal de discografie van Prince met ongeëvenaard saxofoonspel begeleiden.

2 NIGS UNITED 4 WEST COMPTON

Prince / 7'00

Muzikanten: Prince: gesproken stem, bas, hammondorgel, synthesizers / **Cat Glover:** gesproken stem / **Sheila E.:** drums / **Eric Leeds:** saxofoon / **Atlanta Bliss:** trompet / **Opname:** Sunset Sound, Los Angeles: 7, 9 december 1986 / **Techniek:** Producer: Prince / **Geluidtechnicus:** Susan Rogers

Het instrumentale '2 Nigs United 4 West Compton' (waar aan het begin en op het eind wel op gepraat wordt) wordt samen met 'Bob George' en 'Le Grind' opgenomen voor de verjaardag van Sheila E. Het is een heerlijk dansnummer met een duivels tempo, dankzij het drumspel van Sheila E., dat wordt aangevuld met gedrum van Prince op elektronisch slagwerk.

ROCKHARD IN A FUNKY PLACE

Prince, Eric Leeds / 4'30

Muzikanten: Prince: zang, elektrische gitaar, bas, drums, percussie, synthesizers, Fairlight CMI, handgeklap, achtergrondzang / **Eric Leeds:** saxofoon, dwarsfluit / **Atlanta Bliss:** trompet / **Susannah Melvoin:** achtergrondkoor, handgeklap / **Opname:** Sunset Sound, Los Angeles: 28-29 oktober 1986 / **Techniek:** Producer: Prince / **Geluidtechnicus:** Susan Rogers

'Rockhard In A Funky Place', opgebouwd rondom het saxofoonspel van Eric Leeds, zou eerst op de tracklist van *Camille* komen, en toen op *Crystal Ball* voordat het uiteindelijk in extremis uit The Vault wordt gehaald om op de PZN (Plaat Zonder Naam) te worden gezet, die in 1994 *The Black Album* gaat heten. Tijdens een werksessie vraagt Prince of Susan Rogers haar stem op het eind van het nummer kan zetten. Hij wilde haar het volgende horen zeggen 'Yes, I agree. Now start all over and this time, be beautiful' ('Ja, mee eens. Begin nu helemaal opnieuw en doe het dit keer mooier'). Na enkele mislukte pogingen besluit Prince zijn eigen stem erop te zetten en we horen hem zeggen 'What kind of fuck ending was that?' ('Wat was dat voor een belachelijk einde?').

THE NPG ORCHESTRA *KAMASUTRA*

Distributie door NPG Music Club voor NPG Records:

14 februari 1997 (ref. Cassette en CD: geen)

Hoogste notering in VS, VK, NL, BE: geen notering

Mayte wilde het *Kamasutra*-ballet over de hele wereld promoten, maar moest van het project afzien.

1. *The Plan* (♩ / 2'03)
2. *Kamasutra* (♩ / 11'49)
3. *At Last... 'The Lost Is Found'* (♩ / 3'37)
4. *The Ever Changing Light* (♩ / 2'59)
5. *Cutz* (♩ / 3'03)
6. *Serotonin* (♩ / 0'47)
7. *Promise/Broken* (♩ / 3'46)
8. *Barcelona* (♩ / 2'16)
9. *Kamasutra/Overture #8* (♩ / 3'11)
10. *Coincidence Or Fate?* (♩ / 3'24)
11. *Kamasutra/Eternal Embrace* (♩ / 4'02)

Muzikanten: ♩: piano, synthesizers, Synclavier, geluidseffecten / **Eric Leeds:** saxofoon / **Michael B. Nelson:** trombone / **Kathy Jensen:** saxofoon baryton / **Brian Gallagher:** tenorsaxofoon / **Dave Jensen:** trompet / **Steve Strand:** trompet / **Murray Adler, Israel Baker, Bette Byers, Russel Cantor, Isabelle Daskoff, Yvette Devereaux, Assa Drori, Pamela Gates, Edward P. Greene Jr., Norma Leonard, Robert S. Lezin, Yoko Matsuda, Calabria McChesney, Donald Palmer, James V. Ross, Gladys Secunda, Harry Scorzo, Harry Shirinian, Benjamin Simon, Ross Shub, Robert Sushel, Marshall Daniel Thomason, Anita A. Thompson, Pam Tomkins, Mari Tsumura, Gerald Vinci, Francine Walsh:** viool / **Marilyn Baker, Suzanna Giordano, Peter Hatch, Margot MacLaine, Jorge Moraga, Carole Mukogawa, Nancy Roth, Herschel Wise:** altviool / **Douglas Davis, Marie Fera, Judith Johnson, Anne Karam, Raymond Kelley, Frederick Seykora, Cécilia Tsan:** cello / **Robert D. Carr, Lisa Edelstein, David Randall Stone, James R. Walker:** dwarsfluit / **Arni Egilsson, James David Hughart, Morton Klanfer:** contrabas / **Charles Boito, Jon Christopher Clarke, Don Shelton:** klarinet / **Robert Tricarico:** hobo / **C. Terry Harrington, Daniel L. Higgins, Jack Nimitz:** saxofoon / **Charles A. Coker, Jenice Rosen:** fagot / **David Duke, Marilyn Johnson, Joseph Meyer, Yvonne Suzette Moriaty:** hoorn / **Leslie Benedict, Alexander Iles, Andrew M. Martin, Morris Repass:** trombone / **Larry Bunker:** percussie, vibraphone / **Dennis Budimir, John J. Mitchell, John F. Reilly:** gitaar / **Gayle Levant:** harp / **Thomas John Ranieri:** piano, saxofoon, dwarsfluit / **Brent Fischer, Richard Hamilton, Richard Mitchell:** ? / **Clare Fischer:** dirigent / **Opname:** Paisley Park, Chanhassen: 1994-1995 / **The Record Plant, Los Angeles:** 1995 / **Mad Hatter Studios, Los Angeles:** 1995 (orkest) / **Techniek:** **Producer:** ♩ / **Geluidstechnicus:** Ray Hahnfeldt, Steve Durkee, Shane T. Keller, Larry Mah, Arne Frager / **Arrangement orkest:** Clare Fischer

EEN BALLEET TER ERE VAN MAYTE

In 1994 begint Prince met de productie van een balletvoorstelling, waar hij twee jaar aan schrijft. Met een gloednieuwe Synclavier synthesizer, waar hij allerlei orkestinstrumenten mee kan modelleren, schaaft de artiest zijn werk bij en hij stuurt alles op cassette door aan Clare Fischer. Haar zoon Brent wordt gevraagd alle 48 fragmenten op bladmuziek te noteren, want uiteindelijk moest het door echte muzikanten worden gespeeld. "Het was heel moeilijk om ieder element afzonderlijk te beluisteren", zal Brent Fischer later vertellen. "Ik heb alles genoteerd, track na track. Ik was toen op tournee, dus ik zat met een Walkman op te noteren, in vliegtuigen, in treinen, in bussen, iedere keer als ik een minuutje tijd had. Daarna heb ik alle bladmuziek naar mijn vader gefaxt, opdat hij er in Los Angeles aan kon werken."²¹ Begin 1996 is het ballet *Kamasutra* af en de muziek wordt tijdens de bruiloft van Prince en Mayte op 14 februari in Minneapolis gespeeld. Al snel komt het idee op om het album via *1-800 NEW FUNK*, het telefonische verkooppunt van NPG Records, aan te bieden en Prince besluit dit te doen op de dag dat ze één jaar getrouwd zijn, op 14 februari 1997. "We verwachten een heleboel bestellingen", zegt Prince de dag voordat de verkoop van deze cassette begint. "Bel naar *1-800 NEW FUNK* voor meer informatie."¹⁹¹ Mayte had in gedachten om dit ballet op te laten treden in Puerto Rico, New York en door heel Amerika, maar helaas is *Kamasutra* nooit op een podium uitgevoerd. In 1998 wordt *Kamasutra* op cd aangeboden bij de aankoop van de *Crystal Ball* verzamelplaat. De ontdekking van dit album is een unieke ervaring voor de fans van Prince en onze geniale musicus bewijst nogmaals zijn vermogen om zichzelf keer op keer weer opnieuw uit te vinden. Een kwaliteitspersing op vinyl van dit meesterwerk zal zeker door de fans gewaardeerd worden!

Jazz voor de 'fams'

Op 6 april 2001 komt Prince weer met een verrassing, als hij de gebruikers van het peer-to-peer netwerk *Napster* het nummer 'The Work Pt. 1.' aanbiedt. Deze samenwerking met een illegale website staat lijnrecht tegenover de strijd die hij in de jaren '80 en '90 voerde tegen al die piratenplaten die tussen fans werden uitgewisseld. De zanger verrast dus iedereen, maar hij is tevreden over deze succesvolle operatie, want het nummer wordt een van de meest gedownloade nummers in de geschiedenis van het platform. Deze actie is eigenlijk tegen de platenmaatschappijen gericht, die volgens hem onrechtvaardig met artiesten omgaan en die doof zijn voor de verwachtingen van muziekliefhebbers. De zomer is in aantocht en de tweede

editie van zijn jaarlijkse happening 'Prince: A Celebration' zal van 11 tot en met 16 juni 2001 in Paisley Park worden gehouden. De gelegenheid voor Prince om zijn nieuwe album *The Rainbow Children* aan zijn 'fams' te onthullen. Er worden luistersessies georganiseerd en de songteksten van het album worden bekendgemaakt. Ze ontdekken een album dat zowel complex als opwindend is, met jazz en funkmuziek. Er zit een heerlijke groove in de plaat en onze artiest vermengt de akoestische klanken van de beste funkateers uit de jaren '70 (de invloed van James Brown en zijn JB's is overal op de plaat terug te vinden) met instrumenten die er warme en elektronische klanken aan toevoegen, zoals de Fender Rhodes of wat synthesizers die hier en daar op de nummers te horen zijn. Maar

Candy Dulfer, Greg Boyer, John Blackwell, Prince, Renato Neto, Maceo Parker en Rhonda Smith vormen een opgefriste NPG tijdens de *One Nite Alone... Tour*.

In 2003 vraagt Prince aan Sam Jennings om aan de hoes van een *The Rainbow Children 2* te werken en hij vraagt aan de Argentijn Pablo Lobato om zijn vrouw Manuela te schilderen, in dezelfde stijl als de schets die hij van Prince had gemaakt voor *The Hartford Courant*, een krant uit Connecticut. Dit project van een tweede album wordt in 2004 weer aan de kant geschoven, als Prince het hart van het grote publiek heroverft met *Musicology*.

bovenop deze terugkeer naar de muziek uit zijn jeugd, is deze plaat vooral een conceptalbum, net als ☿ uit 1992. Zijn toewijding voor de gemeenschap van de Jehova's getuigen loopt als een rode draad door het album, een verhaal dat op z'n minst mystiek te noemen is.

Manuela Testolini, de afgezante van God

Het verhaal wordt verteld door een Prince met een lage stem (hij verstopt zich hier weer achter, net als in de introductie van '1999' uit 1982 of 'Bob George' uit 1987) en hij vertelt over de Rainbow Children (regenboogkinderen), een volk dat onder leiding staat van koning The Wise One, wiens vrouw zich door de duivel heeft laten verleiden (hier The Resistor genoemd).

Om hem voor zijn trouw te belonen geeft God de koning een nieuwe vrouw, die dan koningin zal worden. Een duidelijke verwijzing naar de scheiding van Prince en Mayte, die uitgebreid op deze pagina's zal worden beschreven. Dit hoofdthema van het album is een kritiek op de mens die zich van God afkeert, iets waar Prince op dat moment totaal van geobsedeerd is. Begin oktober koopt hij een woning van 5,5 miljoen dollar in Toronto, de geboortestad van zijn nieuwe vriendinnetje, Manuela Testolini, en de artiest zet op de 16e van die maand zijn nieuwe album in mp3-formaat op de *NPG Music Club*, die de abonnees gratis kunnen downloaden. In november wordt The New Power Generation geherstructureerd, met nu John Blackwell op de drum, Rhonda Smith op de bas en Renato Neto op de keyboards. Mike Scott, Kip Blackshire, Morris Hayes en de danseres en achtergrondzangeres Geneva verlaten het avontuur. Het begin van een nieuw tijdperk voor Prince, die een van zijn meest ambitieuze tournees gaat beginnen: de hele jazzy *One Nite Alone... Tour*. Gedurende de negen maanden durende tournee wisselen de meest prestigieuze blazers elkaar af op het podium. Greg Boyer is alom aanwezig op de trombone en, afhankelijk van de datum, speelt hij met de saxofonisten Najee, Maceo Parker, Candy Dulfer of Eric Leeds. Op sommige data is de dj Dudley D. er ook bij. De Amerikaanse pers heeft *The Rainbow Children* wat flauwtjes ontvangen toen het uitkwam, maar Europa rolt de rode loper uit voor Prince. Iedereen is lovend over het artistieke risico dat hij heeft genomen en over zijn gedurfde jazz-funk-sound. De band met zijn publiek wordt weer aangehaald en op iedere datum wordt een overtuigend concert neergezet. Zodra de *One Nite Alone... Tour* is afgelopen vliegt Prince naar Hawaï, waar hij op 31 december 2001 in het geheim met Manuela Testolini trouwt, volgens de pure traditie van de Jehova's getuigen.

FEEL U UP

Prince / 6'42

Muzikanten: Prince: zang, programmeren, synthesizers, achtergrondzang / **Opname:** Kiowa Trail Home Studio, Chanhassen: oktober 1981 / **Techniek:** Producer: Prince / Geluidstechnicus: Don Batts

'Feel U Up' is nog geen week na het mislukte optreden in het Memorial Coliseum opgenomen, toen de zanger en zijn musici een pijnvol voorprogramma neerzetten voordat The Rolling Stones optraden. Het is op een cassette ontdekt in The Vault, waar ook de allereerste versie van 'Irresistible Bitch' opstond. Michael Howe vertelt hierover: "Deze twee nummers waren apart opgenomen, maar naadloos achter elkaar geplakt op één cassette. Ik denk dat Prince deze precieze volgorde voor ogen had, zonder enige segue, ook al zijn het technisch gezien twee hele verschillende nummers."³⁶⁸

IRRESISTIBLE BITCH

Prince / 4'39

Muzikanten: Prince: zang, elektrische gitaar, bas, programmeren, synthesizers, tamboerijn, achtergrondzang / **Opname:** Kiowa Trail Home Studio, Chanhassen: oktober 1981 / **Techniek:** Producer: Prince / Geluidstechnicus: Don Batts

Het tweede gedeelte van deze tweeluik is dus dit hoogwaardige synth-popnummer, de originele versie van 'Irresistible Bitch'. De fans kennen het nummer van de B-kant van de single 'Let's Pretend We're Married', die op 16 november 1983 is uitgebracht, maar dit is een rauwere versie, met de stem van Prince die op die van Jamie Starr lijkt, zijn producer alter ego, die hier op iedere maat mee gilt en die we ook op sommige nummers van The Time terugvinden.

MONEY DON'T GROW ON TREES

Prince / 4'19

Muzikanten: Prince: zang, elektrische gitaar, bas, drums, handgeklap, achtergrondzang / **Opname:** Kiowa Trail Home Studio, Chanhassen: 1981 / **Techniek:** Producer: Prince / Geluidstechnicus: Don Batts

'Money Don't Grow On Trees' is door Prince voor The Hookers geschreven, dit hypersexy trio dat daarna zal veranderen in Vanity 6, en dan in Apollonia 6. Het is ten eerste nogal verrassend omdat er akoestische arrangementen opstaan en ten tweede gebruikt de zanger bij de opname geen enkele beatbox of synthesizer. In plaats daarvan geeft The Kid from Minneapolis zelf een heel funky drumwerk weg, begeleid door een heerlijke bas en snerpende gitaarritmes, dit alles ten bate van een overtuigende popmelodie. Geen enkele van zijn protegés zal uiteindelijk deze ode aan hard werk opnemen (deze Engelse uitdrukking *Money Don't Grow On Trees* kan worden vertaald met 'geld groeit niet op de rug'), maar Prince maakt een definitieve versie af en we zijn zeer verheugd om deze hier te ontdekken.

VAGINA

Prince / 3'28

Muzikanten: Prince: zang, beat box, elektrische gitaar, bas, handgeklap, achtergrondzang / **Opname:** Kiowa Trail Home Studio, Chanhassen: 1981 / **Techniek:** Producer: Prince / Geluidstechnicus: Don Batts

Als Prince kennis maakt met Denise Matthews, probeert hij haar tevergeefs om te laten dopen tot 'Vagina', voordat hij haar in het diepe van de music business gooit. Door de – begrijpelijke – weigering van de jongedame, wordt uiteindelijk gekozen voor het pseudoniem Vanity. Prince geeft zich niet zomaar gewonnen en hij neemt dit nummer op, waarin hij het over een jongedame heeft die Vagina heet en die half man/half vrouw is. Het is algemeen bekend dat de relatie tussen Prince en Vanity verder ging dan alleen het artistieke vlak en dat de twee geliefden ook regelmatig hun kleding aan elkaar uitwisselden, vooral hun jasje en mantels. Onmogelijk dus, om in dit strakke rocknummer geen knipoog te zien naar de sensuele en zeer charismatische Vanity.

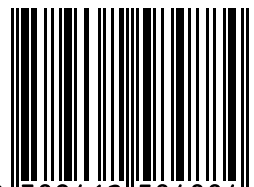
Na twee albums doorspekt met funk en disco, werd de jonge muzikant Prince Rogers Nelson in 1980 de meester van de 'Minneapolis Sound' dankzij zijn derde album, met de toepasselijke naam *Dirty Mind*. Prince, die dan ook de bijnaam 'The Kid from Minneapolis' zou krijgen, wijdde zijn leven aan een uitbundige en gevarieerde muzikale productie. De jaren tachtig doorkruiste Prince met zijn kenmerkende ondeugendheid en durf. Nadat hij grote successen had geboekt (met 'Little Red Corvette', 'Purple Rain', 'Kiss', 'Sign O' The Times' en 'Batdance') en meer dan 100 miljoen albums had verkocht, wist Prince zichzelf bij elk nieuw album opnieuw uit te vinden. Steeds weer kwam hij als herboren terug, altijd verrassend door nieuwe artistieke richtingen en tijdloos dankzij zijn muzikale talent.

Van Madonna tot Miles Davis, van Michael Jackson tot Kate Bush, alle grote namen in de populaire muziek wilden ooit met hem opnemen.

Sinds de onverwachte dood van de artiest in 2016 is The Prince Estate bezig om uit The Vault, de kluis die zijn kostbare en ogenschijnlijk onuitputtelijke muzikale productiviteit beschermt, nummers op te graven die nog niet eerder zijn uitgebracht. Duizenden stukken sluimeren daar nog altijd, en elke release is een wereldwijd evenement.

Prince compleet – het verhaal van de 684 songs geeft een ongekende kijk op het enorme oeuvre van Prince en vertelt gedetailleerd het ontstaan van zijn uitgebrachte nummers. Stuk voor stuk worden de geheimen van een spectaculaire discografie onthuld, een onsterfelijke artiest waardig.

WWW.WBOOKS.COM

9 789462 584884